

PATENTNÍ ÚŘAD
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

Třída 19 a.

Vydáno 25. února 1933.

PATENTOVÝ SPIS č. 42857.

DESIDER CSILLÉRY, BUDAPEŠT (Maďarsko).

Kolejnicový styk pro dilatační zařízení.

Přihlášeno 15. prosince 1930. Priorita ze 17. prosince 1929 (Maďarsko).

Chráněno od 15. září 1932.

Vynález spočívá v takovém vytvoření přípojných ploch kolejnicových styků, které umožňuje přemostiti styčnou spáru zcela bez nárazů, čehož se dosáhne obloukovým vytvořením styčných ploch, které přes sebe přesahují, a to tak, že střední část styčných ploch leží ve střední rovině hlavy kolejnic a přechází odtud nenáhle v tak zakřivené plochy, že příčná spára — která se uprostřed jízdní plochy, kde je zatížení největší, rovná nule — k postranním plochám hlavy kolejnice poznenáhlu v poměru zakřivení křivkové plochy roste a dosáhne své plné hodnoty teprve na okraji kolejnicové hlavy na nejnižším místě.

Na výkresu ukazuje obr. 1 v půdorysu kolejnicový styk podle vynálezu, obr. 2 tento styk ve vodorovném řezu, obr. 3 ve stranorysu a obr. 4 v příčném řezu.

1 a 2 označují přilehlé konce kolejnic, jejichž styčné plochy 3 a 4 přecházejí, jak je patrné, od svislé střední roviny kolejnic k postranním okrajům hlavy kolejnic ve křivkové plochy. Plocha řezu nemusí ale v patce kolejnic nutně sledovati křivku ve hlavě kolejnic, nýbrž může též, jak je to znázorněno, probíhati v patě v pravém úhlu k okrajům, takže se zde styčná spára jeví ve své plné šířce.

Na kolejnicové hlavě jest ohraničující křivka styčných ploch vedena výhodně až k dolnímu kraji bočních ploch hlavy, takže se rozstup spáry rozšiřuje až k tomuto místu h . Jak vysvítá z půdorysu podle obr. 1, jest příčná spára h' na místech největšího zatížení kolejnicové hlavy i při maximálním rozevření (předpokládáno je rozevření $h = 20$ mm) mizivě malá.

Konce kolejnic jsou drženy pohromadě obvyklými styčnicemi 5 a 6, jež jsou však pevně spojeny, nejvýhodněji svařeny, vždy s jedním koncem kolejnice, čímž lze úplně vyrovnati zeslabení stojiny, vzniklé rozdělením na dvě části. K umístění šroubů 7 na spojení styčnic jsou konce styčnic, přecházející přes hroty kolejnic, opatřeny podlouhlými výřezy 8,

kteřé připouštějí podélné posuvy kolejnic; stojina kolejnic je tedy opatřena toliko kulatými vývrty, takže se příliš nezeslabí.

Abv se dosáhlo delšího a mírnějšího zakřivení styčných ploch a nevznikly příliš ostré konce kolejnic, zkroutí se zakřivené části styčných ploch kolejnicových hlav — jak shora uvedeno — šroubovitě, jak to jest na obr. 1 čárkovane naznačeno a patrno ze stranorysu na obr. 3; toto vytvoření je ostatně též podmíněno úkolem vésti styčné plochy až k dolní části kolejnicových hlav.

Abv bylo lze plánovitě postupovati, zvolila se pro určení zakřivení vodící křivka, která rozvinuta do roviny představuje v přítomném případě parabolu třetího řádu. Přizpůsobí-li se tato křivka profilu kolejnicové hlavy, t. j. položí kolem kolejnicové hlavy, obdrží se vnější hrana styčné plochy.

Délka křivky určuje se vždy podle velikosti žádaného rozstupu, a to tak, aby se splnil požadavek vedení oběžné plochy kola bez nárazu po celé délce styku. Toho se dosáhne, zůstane-li kolo v každém okamžiku přechodu přes spáru ve styku s oběma konci kolejnic, t. j. přemostí-li se příčná spára i na konci křivkové plochy, což lze definovati tak, že nutno zakřivení tak voliti, aby postranní plochy přilehlých kolejnicových konců vykazovaly i při nejširší spáře ještě společné svislé tečny t (obr. 3), t. j. aby takové svislé tečny probíhaly vždy v rovině postranních ploch obou kolejnicových konců.

Patentové nároky.

1. Kolejnicový styk s obloukovitě vybiňajícimi, na obě strany zakřivenými styčnými plochami, zejména pro vyrovnávací zařízení, vyznačený tím, že se poloměr zakřivení styčných ploch na kolejnicové hlavě směrem k bočním plochám kolejnicové hlavy stále mění.

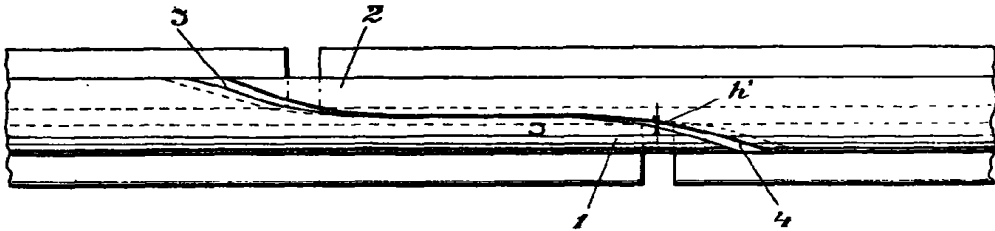
2. Kolejnicový styk podle nároku 1, vyznačený tím, že styčné plochy představují plochy, které vybiňají ze svislé střední roviny kolejnic, jsou po obou stranách zakřiveny podle vodící křivky, vedené až k dolní části kolejnicové hlavy a vykazující rostoucí zakřivení, a jsou tím vytvořeny šroubovitě.

3. Kolejnicový styk podle nároku 1 nebo 2, vyznačený tím, že styčné plochy jsou zakřiveny podle parabolických vodících křivek.

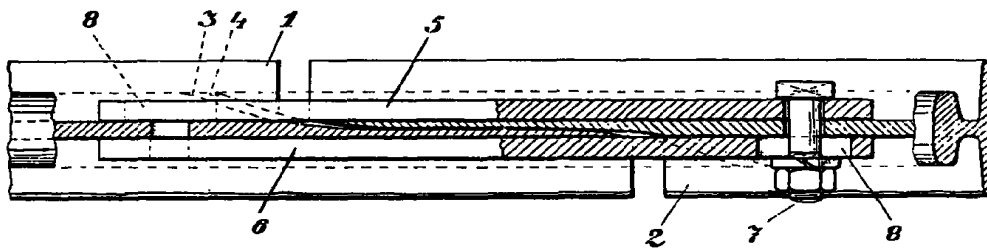
4. Kolejnicový styk podle nároků 1—3, vyznačený tím, že stýkající se konce kolejnic mají i při největším ještě přípustném rozstupu spáry ještě společné svislé tečny.

Fříloha k „Patentovému spisu“ čís. 42857.
Třída 19 a.

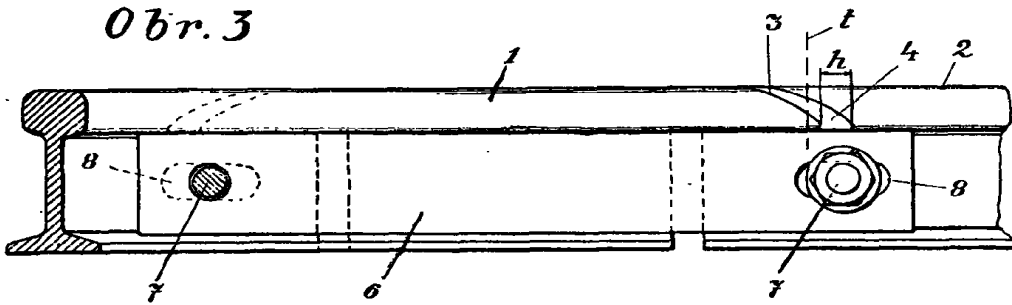
Obr. 1

Obr. 2

Obr. 3

Obr. 4

